

عنوان مقاله:

زن در عرصه تصمیم گیری و مدیریتی بررسی نگاه تطبیقی به وضعیت مدیریتی زنان در ایران و سایر کشورهای اسلامی

محل انتشار:

دومین کنگره ملی زنان موفق ایران (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

مریم زارع بیدکی - دانشجوی دکتری مدیریت منابع انسانی، کارشناس مسیول برنامه ریزی نیروی انسانی، شرکت برق منطقه ای یزد

فاطمه زارع بیدکی - دبیر آموزش و پرورش

خلاصه مقاله:

تحول نقش زن و افزایش مشارکت وی در فعالیت های اجتماعی و اقتصادی، یکی از شاخص های توسعه کشورها به شمار می رود. لذا کشورهای توسعه یافته به توسعه منابع انسانی به ویژه زنان توجه بیشتری نشان می دهند. وضعیت زنان در چند دهه اخیر در بیشتر نقاط دنیا پیشرفت های چشمگیری داشته است. با این حال، شکاف جنسیتی هنوز در بسیاری از جوامع وجود دارد. با توجه به وضعیت جامعه ایران نخستین سوالی که به ذهن متبادر می شود این است: به رغم پیشرفت های محسوسی که در زمینه تحصیلات و مشارکت های اجتماعی زنان در کشور حاصل شده است، چرا زنان هنوز نتوانسته اند سهم شایسته ای از پست های مدیریتی دولت را به خود اختصاص دهند نتایج حاصل از تحقیقات نشان می دهد که در ایران، افزایش دسترسی زنان به آموزش و اخذ مدارک عالی دانشگاهی و نیز افزایش متخصصین زن در جامعه، منجر به ارتقای موقعیت آنان در بازار کار نشده و نرخ مشارکت زنان و مردان در این رابطه به نحو چشمگیری متفاوت است. این امر به خصوص در زمینه احراز پست های مدیریتی بارزتر است. آمارها نشان می دهد که زنان سهم ناچیزی در هرم تصمیم گیری کشور دارند. شاخص توانمندی بر حسب جنسیت (GEM) نیز نشان می دهد که رتبه ایران بین 102 کشور در سال 1995، 87 بوده و نشان دهنده آن است که از منبع بالقوه و نیروی فکری زنان که نیمی از پیکره اجتماع را تشکیل می دهند؛ استفاده چندانی نمی شود. این مقاله در نظر دارد با مروری بر عوامل بازدارنده مشارکت زنان در سطوح مدیریتی کشور و راه کارهایی را برای افزایش حضور موثر آنان در صحنه های مدیریتی نگاهی تطبیقی به وضعیت مدیریتی زنان در کشورهای اسلامی داشته باشد.

کلمات کلیدی:

مشارکت، مدیریت، عوامل بازدارنده، عوامل پیش برنده، توسعه منابع انسانی/ تصمیم گیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/783975>

